

Sequera

A propòsit d'aquesta greu problemàtica que fa mesos afecta tot el país i que es va agreujant dia a dia, mentre no acabin d'arribar pluges abundants, he fet durant la setmana una petita enquesta entre uns quants veïns del poble. Ni la mostra (una trentena de famílies) ni la metodologia són superposables al rigor i la fiabilitat que pugui tenir l'enquesta d'una empresa especialitzada, però, el ventall de respostes rebudes em fa pensar que una part significativa de la ciutadania segueix sense estar prou conscienciada de la magnitud del problema. En la meitat i escaig de les llars dels «enquestats» s'han endegat mesures de més o menys envergadura i eficàcia: «ens dutxem menys», «estem menys temps dutxant-nos», «aturem el raig de les aixetes quan ens rentem les dents», «hem deixat de regar el jardí i/o els testos o bé ho fem amb menys freqüència», «recollim els primers rajos d'aigua freda de la dutxa en galledes i la reutilitzem per netejar el wàter o regar plantes», «he tancat un parell de radiadors que gotejaven», «posem menys rentadores»... En una tercera part de les cases, però, no han canviat res. Segueixen amb les dinàmiques de sempre. Actuant com si la sequera no existís o com si l'esforç per minimitzar els seus efectes no vagi amb ells. Argumenten que el consum domèstic, comparat amb les fugues i el malbaratament que presenten algunes (moltes?) xarxes de distribució antigues i amb un manteniment deficitari, és irrellevant. Argumenten, també, que els qui des de diferents nivells de l'administració (municipal, supra-municipal o de país) són responsables de la gestió de l'aigua, haurien d'haver actuat amb més antelació, rigor i eficàcia; també comunicar millor el que estan fent, si és que estan fent alguna cosa. Tenen una part de raó, però això no hauria de ser excusa per no afegir-se a les mesures que han (hem) començat a posar en practica molts dels seus veïns. Certament, un país sense aigua és o acaba esdevenint un país pobre. Un país sense solidaritat, on el campí qui pugui i l'individualisme siguin la norma abans que l'excepció, és o acaba essent un país miserable.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2024/02/04/sequera-97717003.html>